

Latst tú bókurnar liggja ov leingi?

Dagarnir eru farnir, royndin er longu um tríggjar dagar, og bókurnar, sum tú hevði heim við síðsta skúladag, liggja enn í skúlataskuni. Tú komst ongantíð so langt sum at lesa til royndina. Hvat gerst tú so? Á internetinum er svar upp á alt, og sjálvandi hevur onkur eisini gjørt eina hjálp til tín, ið einans hevur tveir dagar at fyrireika teg til royndina.

Fyrri dagin:

Í skúlanum

1. Ger tær greitt, hvat slag av roynd, talan er um. Er hon munnlig ella skrivlig? Er tað stíllur ella stóddfrøði?
2. Spyr lærararn, um hann hevur gjørt eitt fyrireikingarark.
3. Royn og finn ein lesivin og ger eina avtalu um at mótast í annaðkvøld.
4. Tak bókur, notatir, gamlar royndir, uppgávur og ørk, lærarin hevur givið tykkum, við tær heim.

Heima

1. Skipa notatir tinar. Skriva tær av nýggjum, so tær eru lættar at lesa. Skipa ørkini frá læraranum eftir dagfesting. Skriva niður, um okkurt er, sum tú ikki hevur fingið.
2. Les gjøgnum tað, tú hevur. Hygg at fyrireikingararkinum og legg til merkis, hvat verður kravt, at tú dugir. Les ígjøgnum gamlar uppgávur, royndir og notatir. Skimma ígjøgnum bókurnar og les tey brot, tú ikki skilti.

Annan dagin:

Í skúlanum

1. Spyr læraran um tað, tú enn ikki hevur skilt. Bið um tey pappír, tú ikki hevur fingið.
2. Lærarar endurtaka ofta týðningarmiklastu evnini, seinasta dagin undan royndini. Fylg væl við og skriva niður alt tað, tú ikki hevur lisið um kvøldið fyri. Um lærarin nevnið tað í dag – so verður tað heilt vist í royndini.
3. Vátta avtaluna við lesivinin.

Heima

1. Set vekkaran at ringja um 45 minuttir, og royn so at læra tað uttan at, sum stendur á fyrireikingararkinum. Tak ein steðg í 5 minuttir, og halt so áfram í 45 minuttir aftur. Endurtak hetta, inntil lesivinur kemur.
2. Tá lesivinur kemur, skiftist so um at spyrja hvønn annan møguligar próvspurningar, gjarna frá gomlum próvtøkum. Báðir mugu spyrja og svara, fyri at báðir skulu læra sum best.

Her eru 10 góð ráð til hvussu tú fyrireikar teg til endaligu royndirnar

1. Byrja fyrireikingarnar í góðari tíð. Ikki bíða við at lesa til í síðstu løtu.
2. Tað hjálpir ikki at stressa. Miðsavn teg um at lesa, at fáa yvirlit yvir evnið og skriva stikkorð.
3. Tú skalt duga tær longu linjurnar í pensum og vísa, at tú hevur skilt tað týðningarmesta um evnið.
4. Fært tú skriviblokering, er best at hugsa um okkurt heilt annað eina løtu.
5. Royn og greið vinum, kenningum og familju frá um evnið, tú lesur.
6. Tak tær steðg av og á. Tað er týðningarmikið at lata heilan hvíla.
7. Gagnnýt tíðina best møguligt. Byrja við at skriva stikkorð og ger eitt yvirlit yvir uppgávuna, tú ætlar tær at skriva. Royn og ger eina meting av, hvussu nógv tíð tú kanst loyva tær til hvønn part.
8. Skrivið rætt. Ein uppgáva full í stavivillum og óneyvum orðingum, er torførari at skilja og dregur heildarfatanina av uppgávuni niður.
9. Hugsa um uppsetingina. Tað er týðningarmikið, at skil er á uppgávuni. Tú verður spurður nakrar ávísar spurningar. Minst til at svara øllum spurningunum.
10. Et frukt og drekk vatn. Tað er týðningarmikið at halda blóðsukrinum uppi, eins og tá tú venur ítrótt.

Bogi Højgaard

»Eg eri altíð spentur áðrenn eina próvtøku«

Hvussu fyrireikar tú teg til próvtøkur?

– Eg lesi til lærara á námsvísindadeildini, og eg byrjaði í august í fjør. Lesturin tekur tilsamans 4 ár, og er skipaður í tveimum stigum. Fyrst ein 3 ára b.e.d (Bachelor of education), síðani eitt fjórða lestrarár, ið gevur yrkisførleika til lærara. Í ár ogna vit okkum vitan, sum øllum tørvar, ið arbeiða við menniskjum og teirra menning. Eisini fáa vit grundleggjandi sálarfrøðiligu, námsfrøðiligu og didaktisku vitanina og amboðini, vit fara at brúka alt yrkislívið í fólka-skúlanum. Tað er sera krevjandi og vit hava nógv at lesa, men tað er eisini sera áhugavert. Eg havi longu verið til 6 próvtøkur, og allar hava gingið gott. Tveir tær fyrstu vóru einstaklingaroyndir og hinar vóru í bólki. Vit arbeiða nógv í bólki, so próvtøkufyrireikingin fer so sjálvandi fram í bólki, har vit skriva og lesa saman. Lurti nógv eftir góðum tónleiki, og eg renni eisini langar túrar fyri at koma burtur frá øllum eina løtu. Tó brúki eg eisini renningina til hugskot og at samla tankarnar. Tá eg skal upp einsamallur, havi als onga ætlan, og sum oftast lati eg alt liggja til í síðstu løtu. Tað er faktist tað reina kaos, men tað plagar at ganga.

Hvussu vilt tú lýsa lètuna áðrenn tú skalt inn til munnliga próvtøku?

Eg eri altíð spentur áðrenn eina próvtøku. Um eg havi fyrireikað meg nógv væl, so havi eg tað sum oftast gott, men eri spentur. Hugi tó sera nógv um hvat tey fara at spyrja um, men tað plagar altíð at ganga væl. Tá eg gekk á miðnámskúla svav eg ikki náttina áðrenn, og var sera bangin. Tað er tó burtur nú. Tað er so býtt at ganga bangin. Sum eg plagi at siga: Ger títt besta, so kanst tú ikki gera mær.